

pod čís. 1—8 uvedeny výčetmo a jest vyloučeno jich obdobné použití na jiné případy. Není proto důvodem pro odklad exekuce žaloba, již domáhá se povinná na vymáhající věřitelce zaplacení své vzájemné pohledávky po srážce pohledávky vykonatelné. Chtěla-li stěžovatelka docílit odložení exekuce proto, že nárok zanikl, měla podati námitky proti nároku ve smyslu § 35 ex. ř., a nelze přisvědčiti jejímu názoru, že vedle žaloby na zaplacení přebytku není zapotřebí ještě zvláštní oposiční žaloby, když, jak doličeno, podmínky pro odklad exekuce jsou uvedeny v § 42 ex. ř. výčetmo a nelze je proto obdobně rozšiřovati.

Čís. 8046.

Okolnost, že se manžel, maje v úmyslu domáhati se neplatnosti manželství z důvodu § 58 obč. zák., odstěhoval od manželky, by se vyhnul pokračování v manželství ve smyslu § 96 obč. zák., není na újmu nároku manželky na prozatímní výživné podle § 382 čís. 8 ex. ř.

(Rozh. ze dne 12. května 1928, R II 152/28.)

Manželka žalovala manžela o placení výživného a navrhla povolení prozatímního opatření po dobu sporu. Manžel namítl proti povolení prozatímního opatření, že neopustil manželku zlomyslně, nýbrž proto, by si zachoval důvod k prohlášení manželství neplatným podle § 58 obč. zák. Soud první stolice zamítl návrh na povolení prozatímního opatření, rekursní soud prozatímní opatření povolil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel nehájí se již v dovolacím rekursu tím, že se žalobkyně vzdala nároku na výživné. Proto vzhledem k § 520 druhý odstavec c. ř. s. a 78 ex. ř. nelze se již touto otázkou obírat. Jest pravda, že ten, kdo se chce domáhati neplatnosti manželství z důvodu § 58 obč. zák., nesmí obnoviti manželské společenství (§ 96 obč. zák.), a připustiti jest, že stěžovatel, maje úmysl domáhati se neplatnosti manželství, jednal opatrně, když jako mladý muž opustil společnou domácnost, v níž prý jest jen jedna postel mladým manželům společná. Ale tato ochrana zájmů stěžovatelových nemůže vésti k tomu, by žalovaná připravena byla o nárok na prozatímní výživu podle § 382 čís. 8 ex. ř., ježto otázku, zda je tu důvod neplatnosti manželství podle § 58 obč. zák. a zda se žalobkyně chovala k stěžovateli istivě, nelze v řízení o prozatímním opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř. řešiti.

Čís. 8047.

Byl-li vydražitel sprostěn povinnosti složití nejvyšší podání k soudu prohlášením věřitele, že se toho vzdává a že se s ním (vydražitelem)

vypořádá, nemůže se onen věřitel domáhati povolení opětné dražby proto, že se s ním vydražitel nevypořádal.

(Rozh. ze dne 18. května 1928, R I 286/28.)

Exekuční soud vyhověl návrhu záložny na povolení opětné dražby nemovitosti, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu záložny.

D ů v o d y:

Prohlášením dovolací rekurentky v podání ze dne 18. prosince 1925, že se co do částky, která jí bude z nejvyššího podání přiřknuta, sama s vydražitelem vypořádá a že se toho vzdává, by přikázaná jí částka byla vydražitelem u soudu složena, byl vydražitel sprostěn povinnosti částku, která na dovolací rekurentku z nejvyššího podání připadne, zaplatiti hotově, to jest (§ 152 ex. ř.) složití ji na soudě. Protože předpokladem opětné dražby jest (§ 154 ex. ř.), že vydražitel nejvyšší podání včas a řádně nezaplatil, totiž (§ 152 ex. ř.) je včas a řádně k soudu nesložil, od toho však, co se týče pohledávky dovolací rekurentky byl, jak uvedeno, sprostěn, není tím, že se vydražitel podle tvrzení dovolací rekurentky s ní podle ujednání o přikázané jí částce nevypořádal, dán předpoklad pro povolení opětné dražby a rekursní soud právem zamítl dotýčný návrh dovolací rekurentky.

Čís. 8048.

Není podmínkou prozatímního opatření k zajištění peněžitě pohledávky, by ohledně chování se dlužníka, uvedeného v druhém odstavci § 379 ex. ř. bylo dále ještě osvědčeno, že se děje v úmyslu zmařiti nebo stížití exekuci. Stačí, že dlužníkovu chování činí pravděpodobným, že jím může býti exekuce zmařena nebo stížena, bez ohledu na to, zda jde o jednání úmyslné. Pokud stačí, rozprodává-li dlužník majetek proto, že skončil jeho pacht.

(Rozh. ze dne 18. května 1928, R I 342/28.)

Návrhu věřitele, by bylo povoleno prozatímní opatření ku zajištění peněžitě pohledávky, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Nemá významu, zda rekursní soud pokládá za to, že žalovaný rozprodává svůj majetek proto, že se skončil jeho pacht, zda to rekursní